

משום שפשושמה עולה ונכנסת לאותם ההיכלות התחתונים, ושושמה היא בעשרים ושנים אותיות התורה שרשומות בפשושמה הזו. וכששמה זוכה ועומדת לפני אותה הרוח, הממנה הזו אהדיא"ל מושח אותם, ועולים ונכנסים לאותו נהר דינור, ועולים ונקרבים לקרבן.

האור הזה כלול בשלשה אורות, משום שאותו שמן משחה נכלל בשלשה גונים. וכשנוצץ האור הזה, נוצצים ממנו עשרים ושנים (אותיות) אורות כנגד עשרים ושנים אותיות התורה שרשומים בפשושמה הזו. ועשרים ושנים האורות הללו, כלם ממנים שמשים שעומדים עמו, וכלם נקראים על שם האור הזה שעליהם, וכלם נכללו בו. האור הזה עם כל אותם האורות נכלל ברוח הזו, והרוח הזו כלולה בו, ומסתפל להתישב בתוף ההיכל הרביעי.

כשהרוח הזו נכללת מהאור הזה ומכל האורות, כשהרוח (הרוחיים) להתנוצץ, יוצאת מהם חיה אחת קדושה כלולה בשני גונים, אריה ונשר, והיא דיוקן אחד, וזה נקרא אהיא"ל (אתיאל).

והחיה הקדושה הזו, יוצאים מהתנוצצות שלה, כשמגיע בה האור של הרוח העליונה, אךבעה אופנים כלולים בכל הגונים, והם: הדריא"ל, יהדריא"ל, אהדורי"א, אסימו"ן (אסימו"ן). כל אלה בשמנה כנפים, ואלה הם ממנים על כל חילות השמים, עורכי הקרבות. משום שלא תמצא מלחמה אחת בעולם או עקירת מלכות מקומה, עד שצבא השמים והפוכים של שאר הרקיעים, כלם מראים

בגין דכד נשמתא סלקא, ועאלת באינון היכלין תפאין, רשימא איהי בעשרין ותריין אתוון דאורייתא, דרשימין בהאי נשמתא. וכד נשמתא זכאת וקמת קמיה דההוא רוחא, דא ממנא אהדיא"ל מושח לון. וסלקין ועאלין בההוא נהר דינור וסלקין ואתקריבו לקרבנא.

האי נהורא כליל בתלת נהורין, בגין דההוא רבות משחא, אתכליל בתלת גוונים. וכד נציץ האי נהורא, נציץ מניה עשרין ותריין (אתוון) נהורין, לקבל כ"ב אתוון דאורייתא, דרשימין בהאי נשמתא. ואלין עשרין ותריין נהורין, פלהו ממנן שמשין דקיימי עמיה, וכלהו אתקרון על שמא דהאי נהורא דעלייהו, וכלהו אתכלילו ביה. האי נהורא בכל אינון נהורין, אתכליל בהאי רוחא, והאי רוחא כליל ביה, ואסתכי לאתישבא גו היכלא רביעאה.

רוחא דא, פד אתכליל מנהורא דא, ומכלהו נהורין, פד דחייץ (נ"א דחייץ) לאתנצצא (ד) רמ"ט ע"ב) נפקא מניהו חד חיותא קדישא, פלילא בתרי גווני, אריא ונשרא, ואיהי חד דיוקנא, והאי אקרי אהיא"ל. (ס"א אתיאל).

והאי חיותא קדישא, נפקי מנציצו דילה, פד מטי נהירו דהאי רוחא עלאה בה, ארבע אופנים, פלילן בכל גוונים, ואינון הדריא"ל, יהדריא"ל, אהדורי"א, אסימו"ן (נ"א אסימו"ן). פל אלין בתמניא גדפין, ואלין אינון ממנן, על פל חילי שמיא, מגיחי קרבא. בגין דלא אשתכח קרבא בעלמא, או עקירו דמלכותא מאתרייהו, עד דחילי שמיא, וככביא דשאר רקיעין, פלהו אחזיו קרבין וסכסוכין אלין באלין. ואלין ארבע

אופנים, קיימי עליהו לארבע סטריין דעלמא. ארין ארבע, פד נטלין לאגהא קרבין, מרזא דהיכלא דלעילא נטלין, דאיהו בי דינא, ואקרי זכותא. מזיעא דלהון אפיקו כמה חילין ומשריין דלית לון חשפנא. וכלהו קיימי תחות אלין אופנים.

מנהון קיימי על שירתא, ומנהון שליחן על עלמא. לקבל אינון שליחן דלסטור מסאבא, דנפקי מגו ההוא היכלא תליתאה דילה, ואינון מקטרגי עלמא לאבאשא. ואלין אשתכחו לקבליהו, דלא ישלטון לגבי אינון דמשפדלי באורייתא, כמה דאת אמר (תהלים צא) פי מלאכיו יצוה לך וגו'. וכתוב על כפים ישאונך פן תגוף באבן וגו'. דא (ישעיה ח) אבן נגף צור מכשול. האי אקרי אבן נגף צור מכשול. והאי אקרי (ישעיה כח) אבן בחן פנת יקרת, (ישעיה כח) צור ישראל. וכלא קיימא דא לקבל דא.

מרזא דהיכלא תליתאה די בסטרא אחרא, נפקי תריין רוחין, דאקרון א"ף וחקמ"ה, ומתריין אלין, נפקין כל אינון שליחן דאזלין לאסטאה בני נשא מארחא דקשוט, ואלין אינון דקיימאן, ואקדימו על בר נש, דקא אזיל לאורחא דמצוה. ועל דא אלין אופנים קיימן לקבליהו, בגין לאגנא עליה דבר נש דלא יתנזקון. מאלין תריין רוחין דחיל משה, פד הוה נחית מן טורא, דכתיב, (דברים ט) פי יגרתני מפני האף והחמה.

באמצעיתא דהיכלא דא, אית אתרא אחרא, דקיימא לעילא לעילא, בארבע פתחין, לארבע סטרי עלמא, עשר ממנן לכל פתחא ופתחא, וחד ממנא עליהו. והאי כליל בנהורא דאקרי אהדיא"ל, והאי איהו

קרבות וסכסוכים אלה עם אלה. וארבעת האופנים הללו עומדים עליהם לארבעת צדדי העולם. אלו הארבעה, כשנוסעים לערף מלחמות, מסוד ההיכל שלמעלה נוסעים, שהוא בית הדין, ונקרא זכות. מהנזעה שלהם הוציאו כמה צבאות ומחנות שאין להם חשבון, וכלם עומדים תחת האופנים הללו.

מהם עומדים על שירה, ומהם שלוחים על העולם, כנגד אותם השלוחים שלצד השמאה שיוצאים מתוך ההיכל השלישי שלה, והם מקטרגים על העולם להרע. ואלו נמצאים כנגדם שלא ישלטו על אותם שעוסקים בתורה, כמו שנאמר (תהלים צא) פי מלאכיו יצוה לך וגו'. וכתוב על כפים ישאונך פן תגוף באבן וגו'. זה (ישעיה ח) אבן נגף צור מכשול. וזה נקרא אבן נגף צור מכשול. וזה נקרא (שם כח) אבן בחן פנת יקרת, (שם ל) צור ישראל. והכל עומד זה כנגד זה.

מסוד ההיכל השלישי שבצד האחר יוצאים שתי רוחות שנקראות א"ף וחקמ"ה, ומשתי אלה יוצאים כל אותם שלוחים שהולכים להסטות בני אדם מדרך האמת, ואלו אותם שעומדים ומקדימים על אדם שהולך לדרך מצוה, ועל זה אלו האופנים עומדים כנגדם, כדי להגן על האדם שלא ינזקו. משתי הרוחות הללו פחד משה כשהיה יורד מן ההר, שכתוב (דברים ט) פי יגרתני מפני האף והחמה.

באמצע ההיכל הזה יש מקום אחר שעומד למעלה למעלה, בארבעה פתחים לארבעת צדדי העולם, עשרה ממנים לכל פתח ופתח, וממנה אחד עליהם. וזה כלול באור שנקרא אהדיא"ל,

וזהו אופן בתוך האופן, משלבים זה בזה.

אלו הארבעים נוטלים דין מבית הזכות להלקות את הנשמה הזו שחטאה (וצריכה) לקבל מלקות, ואלו עומדים בשלהבת אש לאותן הנשמות, וטסים מחוץ להיכל הזה, ומלקים את הנשמה הזו, ועומדת נזופה בחוץ כל אותם הימים שנגזרו עליה, ולא נכנסת לפרגוד.

והארבעים הללו הם שעומדים ונוזפים ומנדים את כל אלו שהוציאו מפיהם דבר שלא צריך, ואחר זה הוציאו מפיהם דבר קדוש, דבר תורה, ומטנפים את פיהם בה. ואלו עומדים ומנדים אותם, ועומדים בנדיה הזה ארבעים יום, שלא נשמעת תפלתם.

וכן את כל אלו שחטאו אותם חטאים שצריכים את הנזיפה, עשרה פרזים יוצאים בכל יום ומכריזים בכל אותם הרקיעים ובכל אותם חילות ומחנות: הנהרו בפלוגי שהוא נזוף! הוא נזוף על חטא פלוגי שעשה, עד ששב לפני רבונו, הרחמן יצילנו. כששב מאותו החטא, מתפנסים כל הארבעים הללו ומתירים אותו, ואז מכריזים עליו: מפלוגי התרה הנזיפה! מפאן והלאה התפלה נכנסת. וטרם ששב, הוא נזוף למעלה ולמטה, ושמירת רבונו מוסרת ממנו. ואפלו בלילה נשמתו נזופה, שסותמים לה את כל שערי השמים ולא עולה, ודוחים אותה החוצה.

האופן הזה שעומד על הארבעים הללו, כשנוסע, מגיע לאותו מקום שנקרא תא הרצי"ם. וכשנכנס, נכנסים עמו אותם הארבעים שממנים בארבעה פתחים, ועולים כל אותם המגנים של זהב, ואלו הם מלאכים שנקראים חשמלי"ם. ואותם המגנים והתרות והרמחים שרצים להגן על ישראל משאר העמים,

אופן בתוך האופן, משלכן דא בדא. אלין ארבעין, נטלי דינא מבי זכותא, לאלקאה להאי נשמתא דחבאת (ס"א) לאלקאה. ואלין קיימי בשלהובי נורא לגבי אינון נשמתין, וטאסין לבר מהיכלא דא, ואלקאן לנשמתא דא, וקיימא נזיפא לבר, כל אינון יומין דאתגזרת עלה, ולא עאלת לפרגודא.

ואלין ארבעים, אינון דקיימין ואנזיפו ומנדין, לכל אינון דאפיקו מפומייהו מלה דלא אצטריכא, ובתר דא אפיקו מפומייהו מלה קדישא, מלה דאורייתא, ומטנפי פומייהו בה. ואלין קיימי, ומנדין לון, וקיימי בהאי נהויא ארבעין יומין, דלא אשתמע צלותהון. וכן לכל אינון דחאבו אינון חובין, דבעיין לנזפא, עשרה כרוזין נפקי בכל יומא, ומכריזי בכל אינון רקיעין, ובכל אינון חילין ומשריין, אזהרו בפלוגיא דאיהו נזיפא. נזיפא איהו על חובא פלוגי דעבד, עד דתב קמי מאריה, רחמנא לישיכון.

כד תב מההוא חובא, מתפנפי אלין ארבעין, ושראן ליה. וכדין אכריזו עליה, פלוגיא שרא נזיפא. מפאן ולהלאה צלותא עאלת. ועד לא תב, נזיף איהו לעילא ותתא, ונטירו דמאריה אתעדי מניה. ואפילו בליליא נשמתיה נזיפא, דסתמין לה כל תרעי שמיא ולא סלקא, ודחיין לה לבר.

האי אופן דקיימא על אלין ארבעין, כד נטיל מטא לההוא אתר דאקרי (מלכים א יד) תא הרצי"ם. וכד עאל, עאלו עמיה אינון ארבעין, די ממנן בארבע פתחין, וסלקין כל

הארבעים שממנים בארבעה פתחים, ועולים כל אותם המגנים של זהב, ואלו הם מלאכים שנקראים חשמלי"ם. ואותם המגנים והתרות והרמחים שרצים להגן על ישראל משאר העמים,

וּלְעֶרְוָה בָּהֶם קָרַב וּלְנֹקֶם מֵהֶם
לְפִי שְׁעָה בְּלִי אַרְףּ.

וּמִשּׁוּם כִּף נִקְרָא תָא הַרְצִים,
מְקוֹם שְׁאוּתָם הַרְצִים רְצִים
וּמִמְהָרִים לְהִלָּחֵם וּלְנֹקֶם
נִקְמוֹת כְּנֶגֶד רְצִים אַחֲרֵים
שְׂרָצִים לְהִרְעוּ וּלְהַחֲלִישׁ מִזְלוֹת
כְּדֵי לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם. וְסוּד זֶה -
(אסתר א) הַרְצִים יֵצְאוּ דְחוּפִים.
רְצִים מִצַּד זֶה וְרְצִים מִצַּד זֶה,
וּבְגִלְלָם (שם ח) וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן
צְהִלָּה וְשִׁמְחָה, אוֹ (שם א) נְבוּכָה.
אִם מְקַדְיָמִים אֱלֹהִים שְׁפָאן -
הָעִיר שׁוֹשֵׁן שִׁמְחָה. וְאִם
מְקַדְיָמִים אֱלֹהִים שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר
- הָעִיר שׁוֹשֵׁן נְבוּכָה.

וְהָרִי בְּאֶרְצוֹ שֶׁכָּפַל עוֹמְדִים
אֱלֹהִים כְּנֶגֶד אֱלֹהִים, צַד זֶה כְּנֶגֶד
צַד זֶה, וּמִשּׁוּם כִּף אֱלֹהִים הֵם
מְגַנְיִם לְכָל. כְּשֶׁעוֹלִים אֱלֹהִים
בְּאֵלֶיהָ, יוֹצֵא אֲוִיר אֶחָד
שֶׁלְמַעֲלָה, וְכֵלָם נִעְשִׂים מְגִן
אֶחָד, וְסִמְנָף - (בראשית טו) אֲנֹכִי
מְגִן לָךְ.

שְׁנַיִם עֶשֶׂר גִּלְגָּלִים הֵם
שְׁסוּבָבִים לְתוֹף הַהִיכָל הַזֶּה,
וְהֵם נִקְרָאִים שְׂרָפִים בְּשְׁנֵי
גוֹנִים - לְכֹן וְאֵדָם, רַחֲמִים וְדִין.
אֱלֹהִים הֵם עוֹמְדִים לְהַשְׁגִּיחַ
תָּמִיד עַל כָּל אוֹתָם בְּעַלֵּי הַצַּעַר
שֶׁמִּצְעָרִים אוֹתָם שְׂאָר הָעַמִּים
וְדוֹחֲקִים אוֹתָם, וְנִקְרָאִים
חַלּוֹנוֹת. וְהֵינּוּ מֵה שְׁכַתּוֹב (שיר
ב) מִשְׁגִּיחַ מִן הַחַלּוֹנוֹת.

וְאֵלֶּי עוֹמְדִים לְהַסְתַּכֵּל עַל כָּל
אוֹתָם שֶׁמִּתְפַּלְלִים תְּפִלוֹתֵיהֶם,
שֶׁמְקַדְיָמִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת,
וְנִמְנִים מֵאוֹתָם הַעֲשָׂרָה
הָרֵאשׁוֹנִים, וְאֵז עוֹלָם
וְכוֹתְבִים אוֹתָם לְמַעַל, מִשּׁוּם
שְׂאֵלוֹ נִקְרָאִים חֲבָרִים שְׁלֵהֶם.
וְזֶהוּ שְׁכַתּוֹב (שם ח) חֲבָרִים
מְקַשְׁבִּים לְקוֹלָף הַשְּׂמִיעִי.

אֲשֶׁרֵיהֶם הַצַּדִּיקִים שִׁיּוּדְעִים

אֵינּוֹן מְגִינִין דֵּי דְהָבָא. וְאֵלֶּי אֵינּוֹן מְלֹאכִין
דְּאֶקְרוֹן חֲשַׁמְלִי"ם. וְאֵינּוֹן מְגִינִין וְסִיפִין
וְרוּמְחִין, דְּרַהֲטֵי לְאַגְנָא עֲלֵייהוּ דִּישְׂרָאֵל מְשָׂאָר
(דף ר"ג ע"א) עֲמִין, וְלְאַגְחָא קְרָבָא בְּהוּ, וְלְנֹקְמָא לֹון
כְּפּוּם שְׁעֵתָא, בְּלֹא אַרִיכוּ.

וּבְגִין כִּף אֶקְרִי תָא הַרְצִים, אֶתֶר דְּאֵינּוֹן רְצִים
רַהֲטֵי, וְאוּחוּ לְאַגְחָא, וְלְנֹקְמָא נּוֹקְמִין
לְקַבֵּל רְצִים אַחֲרֵנִין, דְּרַהֲטֵי לְאַבְאָשָׂא וְלְאַתְרֵעָא
מְזֻלִין, לְשִׁלְטָאָה עֲלֵייהוּ. וְרִזָּא דָא, (אסתר ג) הַרְצִים
יֵצְאוּ דְחוּפִים. רְצִים מְסֻטְרָא דָא, וְרְצִים מְסֻטְרָא
דָא, וּבְגִינְהוֹן, (אסתר ח) וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן צְהִלָּה
וְשִׁמְחָה, אוֹ (אסתר ג) נְבוּכָה. אִי מְקַדְמֵי אֵלֶּיךָ דְהָבָא,
הָעִיר שׁוֹשֵׁן שִׁמְחָה. וְאִי מְקַדְמֵי אֵלֶּיךָ דְסֻטְרָא
אַחֲרָא, הָעִיר שׁוֹשֵׁן נְבוּכָה.

וְהָא אוֹקִימְנָא, דְּבִכְלָא קִימִין אֵלֶּיךָ לְקַבֵּל אֵלֶּיךָ,
סֻטְרָא דָא לְקַבֵּל סֻטְרָא דָא. וּבְגִין כִּף, אֵלֶּיךָ
אֵינּוֹן מְגִינִין לְכָלָא. כַּד סִלְקִין אֵלֶּיךָ בְּאֵלֶּיךָ, נִפְקַ
חַד אֲוִירָא דְלַעֲיִלָּא, וְאַתְעֵבִידוּ כְּלָהוּ מְגִן חַד.
וְסִמְנָף, (בראשית טו) אֲנֹכִי מְגִן לָךְ.

תְּרִיסַר גִּלְגָּלִין, אֵינּוֹן דְּסֻטְרָאן גּוֹ הֵיכְלָא דָא,
וְאֵינּוֹן אֶקְרוֹן שְׂרָפִים, דְּתָרִין גּוֹוִנִין,
תְּוֹר וְסוּמָק, רַחֲמֵי וְדִינָא, אֵלֶּיךָ אֵינּוֹן קִימִי
לְאַשְׁגָּחָא תְּדִיר, עַל כָּל אֵינּוֹן מְאָרִי דְצַעֲרָא,
דְּצַעֲרִין לֹון שְׂאָר עֲמִין, וְדַחֲקִין לֹון, וְאֶקְרוֹן
חַלּוֹנוֹת. וְהֵינּוּ דְכְּתִיב, (שיר השירים ב) מִשְׁגִּיחַ מִן
הַחַלּוֹנוֹת.

וְאֵלֶּיךָ קִימִי לְאַסְתַּכֵּלָא, כָּל אֵינּוֹן דְּמִצְלָאן
צְלוֹתֵיהוּ, דְּמְקַדְמֵי לְבֵי כְּנִישְׁתָא,
וְאַתְמַנּוֹן מֵאֵינּוֹן עֲשָׂרָה קְדָמָי. כְּדִין סִלְקִין
וְכַתְבִּין לֹון לְעִילָא, בְּגִין דְּאֵלֶּיךָ אֶקְרוֹן חֲבָרִים
לְגַבְיֵיהוּ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (שיר השירים ח) חֲבָרִים
מְקַשְׁבִּים לְקוֹלָף הַשְּׂמִיעִי.

וּבְאֵין אֵינּוֹן צַדִּיקֵי, דִּינְדְעֵי לְסֻדְרָא צְלוֹתְהוֹן